

מסורת הש"ס

(א) ועי' גמדות ערך חזק (ג)
(ב) כירי ל' ע"ש, (ג) בית
לנו. (ד) אחיה וזאת וזאת
(ה) ועי' חוס' בזהות קני' דיה
לדלו' (ד) בית קהל. (ע"ש).
(ס) (כרתי) למה ועי' גירסת
הראש' (י) הדורות,
(כ) כס'ה: טעמיה:
מכאן: (ע) (ע) וזל
מכאן: (ע) וזל כהנאל
הדקדק. (ש"ל) (ג) וזל
(ל) ועי' חוס' מנחות נח:
(ז) וזל וזל לחמיה דזס
מחזיקים פוסקים: (ע) [ערך]
לעיל כהנא ע"ש: (ג) (ע)
חוס' לקחן מ: דיה וזל
חוס' כחשוד מ: דיה כל
חוס' כירי ל: דיה שמה]

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף דע"י

[illegible]

תוספות רי"ד

[illegible]

רוצה ליתן בשדה זו לנוט
אבל הכא שהוא עושה ע"י
יירו על התחתונה ואין לו
ליתומים הוצאת אביהן: וה
יטול ומ"ש זה מסנה לי

(א) חילי ליל והלכך אע"פ שזה קומו בר מ"ח נשבע הנחבע היסד שחייט ידע ונפטר.

האשה שנפלו פרק שמיני כתובות

ידידיו יחד בדרך שדורסין ומיקרי שיגרא. ואני שמעתי שיש לי מאי אפי' דרבי אבא גרונדורט ושילס תמרים תבא

רבי אבא אמרי כי רב ביבי¹⁶ חוכנא דתמך כבוד מאי אמר אמוראי במערבא חד¹⁷ בכדינר אמרי דייני יהודה עובדא¹⁸ בחבי לטעמיה¹⁹ דאמר רב שביעית וכלאים ה"ו רב חסדא יהוציא²⁰ מזה חמטני וכל דבר

קטנה כמציא על נכס
בה רבנן תקנתא כי
ההיא איתתא דנפלי
חוזאי אזיל גברא א
ארבע מאה בכדי דק
וואזא ושקל מנייה ו
מה שהוציא הוציא ו
ליה רבנן לר' אמי י
הא רבנן קאכיל והוצ
ליה הוציא ולא אכל
ישבע כמה הוציא וי

שבת כנגד הוצאה
שם היה שבת יתר
ההוצאה בלא שבו
לאיערומי אלא אמר
הוצאה יתירה על
הוצאה שיעור שבת
בעל שהוריד ארסין
דבעל נחית איסתלי
לחו או דלמא אדעתא
כי קיימא לארסי קד

בר רב חנן מ"ש חתמו
ונטעה שלא ברשות
התחתונה התם ליכב
איכא בעל דטרח מז
הונא בריה דרב יהוש
הוא איסתלק ליה בעי
לאו ארס הוא א
איבעיא להו בעל
מהו מי אמרין מאי
דלמא כי תקינו לוי

א. הא דרבי יוסי נלחמו
 שנה שהביאה לא חמירן
 לו שיעור השנה: **וכשכנסה**
 ובכסו אשתו ליעור חמלה או
 שיעלו לה הארסין כפי צעלה
 והא דמיא חמלה ליה עגל
 והא שהיה הוציא ומה שאכל
 הבצל היתה היא חמירה
 נגה. ליעור הוציא כשיעור
 שיש ללוקח בלא חמלה: **ליבא**
 יעמן וירד לכן ומה הפסוק
 : **כבא איבא בעל**. שטירה
 עבד ולא היה שקיל השתא
 ארסותא שחם לא ירדו אלא
 שקיל השתא מירי: **אמר**

גנחן) נחית] שיתן לו שכר פעולתו
מ שכר פעולתו ירד הלכך שמין לו
הה לזקחין נכסים משוכחים וגו' וכן
לא ידעה ואמר' דנשבע כמה דהציא
סת שא"י וקטור. לא מילתא היא

שיגרא דתמרי. הקשה צ
מגרוגרות כדאמר
ברכה ומירץ ר"ת דהא לא
הרבה יחד לאין טובות כ

פ' שניא דחמרי בעי
מאי תיקו לא אכלה
עולא פלגי בה תרי
מר בכאיסר וחד אמר
פומבדיתא עבר רב
ומורות רב יהודה
יהודה אכלה ערלה
יקה ז"א ר' יעקב אמר
צאות על נכסי אשתו
דמיא דמיא ונכסי ונכסי

אחר דמי מ"ס עבר
זיכי דלא גיפסדינהו:
ה ארבע מאה וזוי בי
ק שית מאה אייתי
תי איצטרך ליה חד
לקמיה דר' אמי א"ר
ה שאכל אכל אמר
היבא דקאביל פירא
זה היא (ב) א"כ הוה
בע כמה חוציא ויטול:
א: א"ר אסי והוא שיש

יְהוָה הִלְכָתָא אִמְרֵי אֲבִי
עַל הוֹצָאָה נוֹטֵל אֶת
אֶ"ל רַבָּא אֶ"כ אֲתִי
רַבָּא יְשָׁאֵם הִיתָה
שִׁשְׁבָּה אֵין לוֹ אֵלָא
שִׁשְׁבוּעָה אִיכְעִיָּא לְהוּ
תַּחְתּוּי מְהוּ אֲדַעְתָּא
לִיה בַּעַל אִיסְתִּילִיקוּ
דְּאֲרַעָא נְחִית וְאֲרַעָא
אֲמַר מַתְקִין לֵה רַבָּא
לְמַתְקִין עֲשֵׂה מְסִין

רד לתוך שדה חבירו
 שמן לו וידו על
 איגש דמרה הכא
 הוי עלה אמר רב
 "חזין אי בעל ארים
 אסתלקן להו אי בעל
 עא לאריס קיימא
 מבר קרקע לפירות
 קני" (לה) אקני אור
 רבנן פירות לבעל
 משום

שְׁבוּעָה מַחֲמַת הַשָּׁטָר לֹא
קָמָה נִשְׁבָּעִין וְנוֹטְרִין מִשְׁמַע
יִפְרְעוּ אֵלֶּה בְּשִׁבְעוֹת מִשְׁמַע
זֶלַל בְּשִׁבְעָה וְהַעֲיֵי' דְּמַנָּה דְּ
שִׁטְרוֹ נִבְדִּי הִנֵּה לֹדֵשְׁנִין
לְמִימְרָה עֲשֵׂה אֵת
אִישְׁתַּלְתֵּךְ יְיָ בְּעַל אִמְרָה
הַשֹּׁבֵר אֵת הַ
וְתַן לִי שְׂכָר מַלְאֵךְ יִשְׁ
אֲשֶׁה הִיא וְעַל מִנָּה כִּי
אֵין לִסָּם עָלָיו כְּלוֹם דָּן
אֲשֶׁמוּ בְּשִׁבְעִים וְדַע

ולא אדעחא למישקל ולמיפוק הלכך
אבל הוצאה יתרה על השבח אין
כדאמר רבא: ועל דליתא מדאמרין
עשו לו חקנה אבל לגדולה לא מסיק
עבדי חקנה לגדולה למישקל בשל

פ.

[illegible]

לְעֹזִי רַעֲשׁ"י

טרוי"א (בש"נ).
אנודה, חבילה.

תוספות ר"ד (המשך)

[illegible]

תהיה הוצאת כנגד השבת
ניא פתוח מכשיעור שבת
התמאן בו ויכסוף נכסים
ייל איתא לרריו דנהי דלא
ד הוצאתו אין זו תקנה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones